

[Henry Christensen.]

det grundlag, jeg siger til finansministeren, at det er letsindigt og ikke ansvarligt at regne med skattelettelser for penge, som han på nuværende tidspunkt ikke har; det burde han afstå fra.

Hvad angår spørgsmålet om skatternes størrelse, tror jeg nu ikke, det var det indtryk, finansministeren gav i foråret, at det bare var et skattestop for indeværende år, der var tale om. Det var ikke det indtryk, han efterlod sig. Men hvad der er mere afgørende: mit indtryk er, at når både finansministeren og andre socialdemokrater blev spurgt under valgkampen, om de mente det fornødent med yderligere skatter i det kommende år, så var deres svar til vælgerne — men det var selvfølgelig også i en valg-situation — at det mente de ikke. Så må man naturligvis sørge for at føre en økonomisk politik og også en udgiftspolitik, der ikke gør nye skatter nødvendige; så må man sørge for at fastholde sammenhængen. Vi er altså øjensynlig allerede ved at være i en anden situation, i hvert fald i den situation, at man begynder at lave skattelettelser, som man ikke har penge til. Det er det, jeg kritiserer; det er her, jeg beder finansministeren om at sørge for, at der bliver sammenhæng i tingene.

Finansministeren (Henry Grünbaum):

Hvis man laver skattelettelser, kan jeg ikke se, at det samtidig kan siges, at man laver skatteforhøjelser. Hvis skatteforhøjelsen går til dækning af skattelettelsen, er der jo ikke nogen samlet forhøjelse i skatten, og så holder løftet jo stadig væk om, at der ikke kom nogen skatteforhøjelse; det er vist meget logisk.

Det, jeg talte om, det var nye love ... (*Afbrydelse*) ... Ja, jeg kunne nævne mange ting. Øget støtte til landbruget kunne jo nævnes som en af dem. Der er forskellige ting, der ligger og lurser i vandkorpen, og som man måske vil gennemføre i folketinget i denne samling, og som kan koste penge. Hvis man gør det, må man vel også skaffe pengene. Det synes jeg må være ansvarlig finanspolitik, og det håber jeg også hr. Henry Christensen og hans parti vil være med til.

Men ellers er jeg som sagt stadig væk enig i hovedsynspunktet. Jeg kan godt se,

at med lønmodtagerfradraget tager man lidt på forskud i forventning om at få gennemført noget, og det kan være lidt risikabelt; det kan det. Nu har vi jo haft forslaget fremme to gange før, og i sidste samling måtte jeg trække det tilbage, fordi vi ikke kunne skaffe pengene; da vidste vi, at vi ikke kunne skaffe pengene til det. Denne gang mener vi, der er en rimelig chance for, at vi kan skaffe pengene, og vi mener ikke, det er rimeligt tredje gang at holde dette forslag tilbage; det er altså begge de hensyn, der er gået ind i overvejelserne. Må jeg så endelig sige med hensyn til det materiale, de konservative bad om i sin tid, at det, som hr. Henry Christensen siger her, beror på en misforståelse. Fra konservativ side bad man udtrykkelig om uden for ministerens område at få stillet embedsmænd til rådighed, for så vidt privat, for det konservative folkeparti; jeg måtte ikke engang deltage i det møde, hvor man planlagde, hvorledes arbejdet skulle tilrettelægges; det ønskede man ikke. Det var noget, der blev aftalt; der er ikke noget forkert i det; det blev aftalt, at sådan skulle det være. Det var et stykke arbejde, som vi stillede nogle embedsmænd til rådighed for, og det arbejde, har jeg forstået, er også blevet udført, og jeg har ikke hørt nogen klage fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Ja, det sidste skal jeg så ikke sige mere om; det kan være, jeg har misforstået det. Jeg har haft det indtryk og den forventning, at der var visse oplysninger, som vi skulle have i udvalget, og som vi i hvert fald ikke har fået.

Hvad angår det andet, er det, jeg kritiserer, ikke, at man gennemfører en forhøjelse af lønmodtagerfradraget, hvis man har penge til det, men at man gør det, så længe man ikke har penge til det.

Finansministeren havde nogle indvendinger til mig før om hustrufradraget. Vi vil gerne have en løsning af sambeskatningen, men også det må ske i en sammenhæng. Det var ikke mig, der førte spørgsmålet frem; jeg havde tværtimod anlagt det samme synspunkt over for hustrufradraget som over for lønmodtagerfradraget.

Jeg synes, det er en dårlig politik; jeg